

Bréfa og málasafn, 1953

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Utanríkisráðherra – Menntamálaráðherra –
Bréf – R.E. Madsen – E. H. Brown – Hannes kjartansson – Lárus Jóhannesson – Pétur Jóhannesson –
Tönnnes Andesæs – Páll Ísólffsson – Íslenska Óperan – Þjóðleikhúsið

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-17, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SOCONY - VACUUM OIL COMPANY

INCORPORATED

26 Broadway, New York 4, N. Y.

MARINE SALES DEPARTMENT

September 29, 1953

Mr. Bjarni Benediktsson
Reykjavik
Iceland

Dear Mr. Benediktsson:

A Mr. T. P. Dillon, nephew of our Mr. F. E. Powell, is leaving the U.S. shortly with his wife and three children to take up residence in Reykjavik where he will be attached to the U.S. Legation. I have given Mr. Dillon a letter of introduction to you and know that he will greatly appreciate anything you may be in a position to do for him.

It is quite some time now since I have been in Iceland and had the pleasure of talking with you, but since both Hallgrimur Benediktsson and his son Bjorn have come to the U.S. I doubt that I will be making an appearance in Reykjavik until possibly some time next year.

Hope that both you and Mrs. Benediktsson are in good health, and I sincerely appreciate anything that you may do for Mr. Dillon.

Kindest personal regards,

R. E. Madsen

KRABBAMEINSFÉLAG REYKJAVÍKUR

N° 4479

Hr. utanskiðsk. Bjarni Benediktsson
Blönduclit 35

hefur í dag greitt æfifelagagjald | árgjald fyrir árið 1953
til Krabbameinsfélags Reykjavíkur

Kr. ~~Þröðhundruð og fimmtíu 000~~

Reykjavík 6. júl. 1953

Kr. ~~350 -~~

F.H. KRABBAMEINSFÉLAGS REYKJAVÍKUR

Þósa Þórsdóttir

Hitler and Britain: A Study in "Hate-Love"

By F. A. Voigt

HERR FRITZ HESSE WAS HEAD OF TWO German news agencies before the war. He had many English friends and played some part in the numerous and varied efforts to make Hitler understand "the British attitude." After the outbreak of war he was appointed adviser (Referent) on British affairs at Hitler's headquarters. All reports, memoranda, and so on relating to Anglo-German relations came to his notice, and he frequently gave "advice" which, seen in retrospect, appears to have been entirely sound. He remained in close touch with Ribbentrop and met Hitler and other National Socialist leaders. In the book now published* he has much of interest to say about their views and characters. Later on he shares the conviction that Hitler must be removed if Germany and Europe were to be saved.

Unfortunately most of the documents that came to his notice were destroyed, so that he has to rely largely on his memory. But it is an excellent memory, and his evidence is of great interest (he has a critical, unbiased mind, with a gift for precision of detail).

The main contention developed in his book is highly controversial, but it is closely reasoned and supported by much evidence—that Hitler felt "hate-love," as Hesse calls it, for England and that he fought her with a divided heart.

Hitler admired Great Britain and her empire. His overriding ambition was not to conquer the world for Germany alone but to divide it between the British Empire and a future German Empire (America seemed to be beyond his mental horizon). He never seems to have understood why this vision could not

appeal to Great Britain. When he met British statesmen (especially Neville Chamberlain) and experienced the British way of conducting affairs he was deeply disillusioned, and decided that British policy was composed of evasion, trickery, and bluff. He did not believe that Great Britain would honour her pledge to Poland. When she did so he was thrown into a state of panic. He cancelled the order to invade Poland. But when Alfred Berndt, his liaison with the German news agency, handed him a report that the Poles had massacred 300,000 Germans Hitler flew into a passion and, going to the telephone, renewed the order, and so the Second World War began.

★

The report was, of course, untrue. The German minority in Poland, anticipating the invasion, rose in arms against the Polish State. The Poles naturally suppressed the rising. According to Hesse, the original German report gave the number of Germans killed as "about 4,850"; Ribbentrop multiplied this total by ten "for the sake of propaganda," and rounded it off to make it 50,000. Hesse afterwards met Berndt, who described the scene Hitler had made, boasting that he himself had believed 30,000 to be the correct figure and had multiplied it by ten. "I myself," Berndt said to Hesse, "gave the Führer the little jolt which carried him into the war." Later on Hesse asked Walter Hewel, of Ribbentrop's staff, what had really happened. Hewel admitted that Hitler had acted in a passion. "Yes," he said, "it was certainly so. That is why he so quickly regretted that he allowed himself to be carried away."

Hitler, according to Hesse, was

determined to localise the war, in the hope that when Poland had been overthrown he could come to terms with Great Britain. He had similar hopes when he struck at France. He made no serious attack on Great Britain until September, 1940, when the German Air Force bombed the London docks. Hesse endorses the supposition that Hitler deliberately held back the German armour so that the British force could get away unmolested from Dunkirk.

On the invasion of England, Hesse tells us that

Hitler never actively promoted (niemals betrieben) the invasion of England, but regarded it with extreme scepticism from the technical point of view and thought it politically undesirable... after three months he had it postponed for an indefinite period—that is, he called it off.

Hitler took little interest in the North African campaign until it was too late (from the German point of view). He was furious when Mussolini attacked Greece and never wanted Italy to take part in the war. He and Mussolini formed a very poor opinion of one another at their first meeting. Hitler, according to Hesse, called Mussolini "a ridiculous actor," while Mussolini referred to Hitler as "a dangerous and talkative corporal." Later on, however, Hitler acquired a certain affection for Mussolini.

Hitler always intended to attack Russia, overthrow the Communist despotism, and colonise the Ukraine. But his Russian campaign was subordinated to the desire to make peace with England, or force peace upon her, so that the world could at last be partitioned between the two great "Germanic races." Even after the Battle of Stalingrad Stalin, according to Hesse, made discreet overtures to Hitler through the intermediary of the Japanese. But Hitler would not listen to them. He was even ready to give up the demand for the return

of the former German colonies—if he had the Ukraine he had no need for African territory.

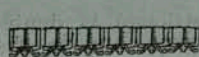
He admired Churchill and prophesied, several years before the war, that he would lead Great Britain if war came. But he also saw in him the spirit of British obduracy, and every time Churchill spoke Hitler had spasms. Hesse describes these famous spasms vividly—Hitler would throw himself on the floor, foam at the mouth, and complain of a heart attack, accusing those who had incited him to fury of the desire to kill him (it does not appear that he ever "chewed the carpet").

Hitler's final crisis was one of belief—in describing it Hesse largely bears out Professor Bullock's interpretation. In his fanatical hatred of an "inferior race," the Slavs, Hitler failed to exploit the opportunities offered by the vast defections from the Russian Army and the welcome accorded to the Germans "as liberators" by the peasantry in Southern Russia. His belief distorted his sense of realities and made him expect a miracle. When he realised that defeat was irremediable he lost his faith in the superiority of the Germans. They are, he said, "unworthy of me." All he had lived, laboured, and fought for had failed at last. It was then that he abandoned himself to his final frenzy of destruction. He wanted to destroy even Great Britain, and he no longer cared if Germany was destroyed, for she was not worth saving. When he could destroy no more, he destroyed himself.

★

Herr Hesse's book is one of the most interesting and important contributions that have been made to the literature of the Second World War (if it is to be reprinted there are many corrections to be made—the names Vansittart and Simon, for example, are misspelt throughout).

* Das Spiel um Deutschland. By Fritz Hesse. Munich: Paul List, Pp. 444.

Suggested Autumn and Winter Reading

M. Hamburg 1711-83

Kæri herra dómsmálaáðherra!

Jeg þakka yður og því
Benediktssonar á skamlegru
tíni mjög kærkommu,
kveðju ykkar á sjötíngi. ✓
-afmali minni íum daginn.
Það var verulega elskulegt
af ykkur að hinga til minn
þann dag.

Jeg mótapella þakifari
til einnig að þakka yður
tíni það traust, sem þér
jafnan hafið sýnt mér í
lífinu, fyrir draugskap yðar

og virðing, sem hefur verið
mjög ómehlampa mikils
virði.

Þessu heil og hafið
þakkið!

Yðar einlægur

Bilhy. Finney

Herra sendiherra
Vilhjálmur Fjorsen
Hamborg.

Höfudstjórnin
Kongshuset
København
Danimark

123 James Street,
New York,
Manhattan,
New York
USA

THE FOREIGN SERVICE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

American Legation,
Reykjavik, Iceland,
October 27, 1953.

Hr. Minister Bjarni Benediktsson,
Blonduhlid 35,
Reykjavik.

Dear Mr. Benediktsson:

Your name has been given as a reference by Miss Oluf Palsdottir, Barugata 20, Reykjavik, in her application for employment with the American Legation at Reykjavik.

It would be greatly appreciated if you could furnish the Legation with any details known to you concerning the character and ability of Miss Palsdottir. Any information you may wish to provide will be considered strictly confidential and treated as such.

Thanking you in advance for any help you may offer, I am

Respectfully yours,

E. H. Brown
Administrative Officer

er að fjölyrða meira um hana
frá minni brósti, þar sem
þetta er minn er freka almennu
atvís.

Dear Mr. Brown

Til nærs bréfi: ysta dags.
27. oct. r. l. stóttak vil ég
tala fram, at ég hef: haft
kenni af Miss 'Dlöf Pálsdóttur
vegna fjölskyldu hennar, sem
er ein af þekktu bænda-ættum
á Suðurlandi og mig er mjög
gött í lit. Til sáttar fullvissu
er, at rítt væri at gefa Miss
'Dlöfu Pálsdóttur persónule met-
nelli sveri og mér til minns
geula vinnu þórnar Björnssonar
skólameistarar Ábucara-mentav
skóla, þáttur sem hún útskrifaði.
Þess vegna: mér er, hana m. a.
" — — — — — "

Ég tel ríttara at vitna til
þessara unnuala ~~meistar~~ meistarar
sem þekki engfari 'Dlöfu rétt,
er at fjölyrta meira um hana
frá minni brósti, þar sem
þekking mín er freka almennu
eðlis.

Akureyri, 1. nóv. 1953.

Þóti frændi!

Hér er það einungis ádagga
st. ogja álit mitt á Ólöfu Páls-
dóttur, þri st. um hana hefi og okri
annit en gott st. ogja. Hinn er
stúdent hítan 1951, með F. eink.
6,41 (eftir Grsted gamla). Hinn
er greindarstúlkna, var t. d. með
þeim betri í íslenskum stíl,
en annars mjög einasambær,
námskema, nokkurn veginn jöfu
í öllum greinum, nema einas
stókust í enskum stíl og hefir
þas sérstaka birt st. Öryggis
undirbúningi, þri st. hinn frá
hú gagnafræðingur utanskila.
Hinn er dagmikil og vill ífram,

II.

eins og meðal annars miðja
af þri, ef hún kemur til Ameríku.
þó ætluðu þó fleiri, félags
hennar, en hún ein þri þó.
þri þóttist í og hafa ístætu til
ef ætlu ef hún sé tryggð.

Til í hana ólíklega til ef bestast
í þri, sem henni er frítt fyrir.

Er þri velkomi, ef þri sýmist svo,
ef vitna til mín sem fyrirverandi
kennara Ólafur og Óskóla hjón.

Hér myndi vera þótt sínu áneyji,
Þjarni, ef þri gæti komið þri vit
ef heimsvæði stórus hús einhvers
hinn í veldis.

Aut lægja þótt þri þri þri.

þri ein lagi
— Þjarni Þjarni.

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720
NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

May 19, 1954

Dear Bjarni:

Upon receipt of your letter of April 26th, I sent letters per enclosed copies to the U.S. News and World Report and The Freeman. I have now received a reply from U.S. News & World Report per attached copy. So far, I have not heard anything from The Freeman, but presume that the address will be changed as requested.

*Bestu hvetur!
Sinn áh.
Hannes.*

Hon. Minister of Justice
Bjarni Benediktsson
Reykjavk, Iceland

CONSULATE GENERAL OF ICELAND

50 BROAD STREET

NEW YORK 4, N. Y.

U.S. NEWS & WORLD REPORT

WASHINGTON

May 18, 1954

C
O
P
Y

Mr. Hannes Kjartansson, Consul General
Consulate General of Iceland
50 Broad Street
New York 4, N.Y.

My dear Consul General:

As you request in your letter of May 6, we are changing the address on Minister Benediktsson's subscription to "U.S. News & World Report" so that it will be sent:

Hon. Minister Bjarni Benediktsson
c/o Consulate General of Iceland
50 Broad Street
New York 4, N.Y.

This change will take place in about two weeks as our list is necessarily made up in advance.

Sincerely,

S.J. Keker
Ass't Circulation Manager

CONSULATE GENERAL OF ICELAND

50 BROAD STREET

NEW YORK 4, N. Y.

C
O
P
Y

May 6, 1954

U. S. News & World Report
437 Parker Avenue
Dayton 1, Ohio

Gentlemen:

Ref. Hon. Minister Bjarni Benediktsson, Iceland

The Honorable Minister of Justice, Bjarni Benediktsson, has asked us to contact you regarding a change of address in his subscription to your magazine.

It is now being forwarded by regular mail direct to him in Reykjavik, but as the editions are mostly 3/5 weeks old when he received them, he has asked that you change the mailing address.

In the future, the magazines are to be addressed as follows:

Hon. Minister Bjarni Benediktsson
c/o Consulate General of Iceland
50 Broad Street
New York 4, New York

Kindly take care of this change immediately and confirm to us.

Very truly yours,

Hannes Kjartansson
Consul General

MADE IN U.S.A.

61earcopy Union skin
MADE IN U.S.A.
CONSULATE GENERAL OF ICELAND
50 BROAD STREET
NEW YORK 4, N. Y.

C
O
P
Y

May 6, 1954

The Freeman
240 Madison Avenue
New York 16, New York

Gentlemen:

Ref. Hon. Minister Bjarni Benediktsson, Iceland

The Honorable Minister of Justice, Bjarni Benediktsson, has asked us to contact you regarding a change of address in his subscription to your magazine.

It is now being forwarded by regular mail direct to him in Reykjavik, but as the editions are mostly 3/5 weeks old when he received them, he has asked that you change the mailing address.

In the future, the magazines are to be addressed as follows:

Hon. Minister Bjarni Benediktsson
c/o Consulate General of Iceland
50 Broad Street
New York 4, New York

Kindly take care of this change immediately and confirm to us.

Very truly yours,

Hannes Kjartansson
Consul General

Esleek

50/p

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

December 14, 1953

Hon. Minister of Justice
Bjorni Benediktsson
Reykjavik, Iceland

Dear Bjorni:

With reference to your recent letter, I am sorry to say I had planned on sending a necklace and earrings with this mail - I had already ordered them and they had been promised for delivery today. Unfortunately, they have not arrived, but they will definitely go on the next plane.

I sincerely hope this will be early enough since they will be arriving before Christmas.

Best regards,

Hannes Kjartansson

GOLDSMITH BROS N.Y.

PARAFFIN CONTENT

LEGATION D'ISLANDE
STOCKHOLM

18. nóvember 1953.

Get því mið
ekki komið til

Stokkholms og þess vegna
ekki þessid ~~þessid~~ bat þitt, sem ég
þakka
kveðjum

Heiðraði vinur,

afgr.

I gær var mér tilkynnt, að norrænn fundur menntamálaráðherra yrði haldinn í Kaupmannahöfn þann 11. og 12. desember og fundur dómsmálaráðherra þann 14. og 15. desember hér í Stokkhólmi. Voru dagsetningarnar sérstaklega ákveðnar með tilliti til þess, að þú gætir ef til vill komið á þá báða milli flugvéla. Ég þakkaði auðvitað fyrir þá tillitssemi, en taldi horfur á því, að þú kæmir, ekki góðar, þar sem Alþingi mundi þá standa yfir.

Ef þú gætir komið, þætti mér auðvitað mjög vænt um, ef ég mætti bjóða nokkrum mönnum hingað til að hitta þig, og þá fyrst og fremst Zetterberg og Ekeberg.

Þar sem þeir þyrftu ætíð nokkurn fyrirvara, þætti mér mjög vænt um að fá skeyti frá þér, hvort þú gætir komið og þá verið hér annaðhvort sunnudagskvöldið 13. desember, eða miðvikudaginn 16. annaðhvort í hádegisverð eða kvöldverð.

Með kærum kveðjum,

þinn einlægur,

Herra dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson.

Kenn T. Pásson

Ms. and Mrs. Thomas P. Dillon
request the pleasure of your company
at a New Year's Eve Party
December 31st, 1953
from 9:30 P.M. on.

R.S.U.P.
Tel. 4530

Lau fasvegur 49
Black Tie

Phil

Reykjavik, 28. des. '53

The Minister of Justice and
Mrs. Bjarni Benediktsson present
their compliments to Mr. and Mrs.
Thomas P. Dillon and thanks them
for their kind invitation to a
New Year's evening party on Decem-
ber 31st, but owing to ~~their~~ previous
engagement they regret that they are
unable to accept.

Leisnietta

✓

Tillögur um óperu-og, óperettuflutning
við Þjóðleikhúsið.

Það er óþarft að fjölyrða um það hér, að sú krafa að þjóðleikhúsið flytji árlega eina til tvær óperur eða operettur, er svo almenn, að naumlega verður undan því vikist, að gera alvöru ur því, enda virðist fullur vilji fyrir hendi hjá forráðamönnum leikhússins. Synir þáttaka þeirra í starfsemi sinfóníusveitarinnar greinilega, að gert er beinlínis ráð fyrir þessu.

Við undirritaðir höfum áður og í öðru sambandi bent á það, að til þess að unnt sé að nota til fullnustu þá krafta, hljóðfæraleikara og söngvara, sem hér eru, sé alveg nauðsynlegt að skipuleggja alla listrana starfsemi okkar á þessu sviði með löngum fyrirvara, og að sjálfsgötu í samráði við útvarpsstjóra og útvarpsráð. Og þetta er ekki síður nauðsynlegt, ef ný á til hæfra manna erlendis frá, sem yfirleitt ráðstafa sínum tíma með löngum fyrirvara. Að ætlaður sé nægur tími til þessara hluta, getur riðið baggamuninn um það, hvort hægt er að ná til hæfra manna gegn viðráðanlegri greiðslu.

Við höfum hér nú starfandi allvelskipaða hljómsveit, og nú orðið mjög vel þjálfaða, svo vel að hægt er að þjóða hingað svo að segja hvaða heimskunnum dirigent sem er. Mieri hluti mananna í sveitinni er fastraðinn til þess að inna af hendi manaðarlega akveðna vinnu, sem yfirleitt hefir ekki verið fullnotuð. Enn betra skipulag og nanara samstarf þjóðleikhússins og ríkisútvarpsins er alveg nauðsynlegt ef fullnota á þessa ágætu krafta.

Sá misskilningur að of áhættusamt sé að leggja í flutning kostnaðarsamra verka, má ekki vera of raðandi hjá ráðamönnum leikhússins, því það eru einmitt slík verk, sem oftast skapa leikhúsunum vinsældir og auka tekjur þeirra beinlínis. Þetta er reynsla allra leikhúsa annarsstaðar.

Strax og sýningum er lokið í vor, er alveg nauðsynlegt að gera þær breytingar á sal leikhússins, að framvegis sé hægt með með litilli fyrirhöfn að flytja þilið, sem skilur á milli hljómsveitargrygjunnar og áhorfendaplassins, aftur fyrir annan bekk, og taka þessa tvo bekki upp, og koma hvorutveggju fyrir aftur jafn auðveldlega. Þessi breyting þarf ekki að kosta nema fáa tugi þúsunda í eitt skifti, ef unnið er að því á þéppilegum tíma og byrjað samstundis að loknum leiksýningum í vor.

Haustið 1954 leggjum við til að flutt verði óperettan Káta ekkjan eftir Lehar og að Dr. Urbancic fari nú þegar að undirbúa það. Káta ekkjan er talin skemmtilegasta og vinsælasta operetta tuttugustu aldarinnar og er tonlistin yfirleitt ágæt. Aðalkraftarnir eru 7 og munu flestir ef ekki allir vera til hér heima. Þó teljum við óþéppilegt að horfa í nokkur þúsund króna utgjöld til að ráða nauðsynlega erlenda krafta ef nauðsynlegt er. Nauðsynlegt er að láta þjóða operettuna og þarf máður sem ber skyn á tonlist, að gera það. Ósum við að haft sé samráð við okkur um val þjóðandans. Haraldur Björnsson stjórnaði hér flutning operettunnar "Broðandi land" eftir sama höfund og gerði það þryðilega og því ástæðulaust að leggja í kostnað við leikstjóra.

Vorið 1955 verði flutt óperan Carmen eftir franska komponist-

Bizet. Carmen er oft kölluð skemmtikegasta óperan, sem skrifuð hefir verið. Hun mundi tvíþinglalaust verða sett hér alveg gífurlega ef hun yrði flutt hér í anda höfundarins, líkt og í Frakklandi og á Spáni. Í óperunni eru lo söngkraftar, sem langflestar eru hér fyrir hendi. Þó yrði að fá hingað unga, blóðheita stúlku í Carmen, annaðhvort frá Frakklandi eða Spáni. Yfir þetta verk er alveg óhjákvæmi-legt að fá hingað fyrsta flokks stjórnanda frá annarhverri óperunni í París, en Larus Pálsson mundi hinsvegar an efa geta annast leikstjórn með honum. Yrði nauðsynlegt að ráða þann mann strax í sumar og viljum við að það se gert í samráði við okkur og gildir sama um ráðningu á Carmen. Þorsteinn Hannesson mundi sennilega vera ágætur í hlutverk Don Jose ef hann reyndist faanlegur til að koma.

Haustið 1955 leggjum við til að flutt verða óperan "Efintýri Hoffmanns". Þó við leggjum til að Carmen verði flutt á frönsku teljum við rétt að þýða "E.H." enda munum við telja eðlilegt að fela flutning þeirrar operu Robert Ottesyni. Hann hefir lengi haft hug á að flytja þetta verk og telur að hægt se að koma því upp með íslenskum söngvurum einum og an erlends leikstjóra.

Vorið 1956 verði flutt óperan Tosca en vorið 1957 óperan Töfraflautan. Til þess að stjórna Tosca er sjálfsagt að leita til operunnar La Scala í Milano um stjórnanda og um flutning Töfraflautunnar til einhverrar aðaloperunnar í Þyskalandi.

Eins og áður er tekið fram er alveg nauðsynlegt að hefja nú þegar í sumar undirbuning að flutningi Katu ekkjunnar og Carmen ef þjóðleikhusráð og þjóðleikhusstjóri fallast á að flytja þessi verk á næsta leikari. Hvað snertir Carmen þyrfti að snúa sér til sendiherra okkar í París um samstarf við operurnar í París um ráðningu stjórnanda. Þyrfti þetta að gerast strax. Einnig þyrfti nú þegar að tryggja sér réttinn á Carmen og Katu ekkjunnar og lata þýða hið síðarnefnda.

Óperettuflutningur er mikli líklegri en þung og efnismikil leikrit til þess að safna fólki utanum leikhúsið að haustinu. Ef ekkj koma fram ný merkileg íslensk leikrit ber að byrja starfsárið, að okkar aliti á lettum operettum.

Við munum á allan hátt aðstoða þjóðleikhusstjóra í sambandi við tonlistarflutning við leikhúsið, einnig um val tonlistar með leikritum, ef þess er oskað, en munum otilkvaddir ekki blanda okkur í þau mál, á sama hátt munum við engar tillögur gera um operu eða operettuflutning í vor, þar sem bæði er orðið of seint að leggja fram nýjar tillögur og okkur er kunnugt um að ymislegt var þegar akveðið í þeim efnum, áður en við vorum skipaðir í tonlistarnefndina. Við höfum heldur enga athuga semd gert við tillögur þjóðleikhusstjóra um verkefnaval í vor, en þá er talað um að flytja Cavaleria rusticana eða Nitousche undir stjórn Dr. Urbancic.

Reykjavík, 20. Nóvember 1953.

Páll Ísólsson -- Björn Ólafsson

Reykjavík,

23/11/53

Um leið og vér þökkum góðar undirtektir yðar í sambandi við aukningu á hlutafé félagsins, sendum vér yður hérmeð umbeðin hlutabréf.

ÖÖJ/GK

Virðingarfyllst,

FLUGFÉLAG ÍSLANDS H.F.

Jon Ó. Johnson

Reykjavík annars júlisdag 1983

Hr. ráðherra

Vegea þess að þér erit einn af
gáfuðustur mönnum landsins,
langar mig að þeim upp þessir ýör
eina föllög.

Þessi ekki allvegandi þessir stjörnum
að heinta Grænland af Þárum
meðan Bandaríkjunum eru lífi.
Þess og við þessum öðrum sjálfstæði
meðan þess norðs þess, eða í skjali
þessara.

Þessi ein þess þess að gæta sig
með landgængu leppi í Grænlandi
þess þess síðar verða, þess
ekki ein þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess
þess, ef heldur, þess þess þess.
Hslendingar þess Grænland og

ljúgga þar. Þeir eiga til þess
sit þar til eigna og laga eigna rétt,
eins og til síns eigna lands.
Hitt er svo annað mál að
sit svo um frjálfs að lána
Þandaríkja múseum þá til
af nota, sit neður allur gaur og
laga sem svo skal. En sit
sér þess að hafa þessi mál sit
skvendum landsins og af not af
höfnum af sit þess.
Þann hafa eigna rétt í Gröndal
fréttur en Þandaríkja okkur.
Þetta er þess fréttur og yfirgangur
í þess að halda þess.
Svo að lokum álit ég að
Þandaríkja ætli að hafa þess
yfir þess mál, og sit eins
og sit þess í Þandaríkja múseum.
Þá er þess en líta komma
steypa þess okkur til skamma.
Gleðileg hjál, þess komandi er
Reykjavík

31/10 53

Govt
Honourable George C. Marshall
Leesburg, Loudoun County
Virginia (USA)

Congratulations with the welldeserved honor

Bjarni Benediktsson

Hákon

Þetta sumar sendi konungur til Íslands Hallvarð gullskó at flytja sitt erendi við jarl, at hann endi sín einkamál. Hallvarð kom í Hvítá ok fór at finna jarl ok flutti djarfliga konungs erendi. Jarl tók því vel ok kvaðst svá skyldu gera sem konungur hafði orð til sent. Hallvarð fór til Reykhólts ok sat þar um vetrinn. Þeir jarl fundust um vetrinn öndverðan, ok sóru þá nokkurir bændr konungi trúnaðareiða, þeir er áðr höfðu mót staðit. Jarl sat um vetrinn fyrir norðan land ok leitaði ráðs við bændr, hverju svara skyldi. Buðu bændr at leysa jarls vegna við konungsmenn, sumir tveimr hundruðum, sumir hundrað, sumir tólf aurum. Þá er Hallvarð spurði þetta, kvað hann konung ekki vilja, at bændr væri pyndir til svá stórra fégjalda, kvað hann vilja hafa mátuligan skatt af almenningi ok hét í mót réttarbótum.

Hallvarð flutti konungs mál við Vestfirðinga, ok hétu þeir at koma til Þórsnesþings um vârit ok sverja þar konungi land ok þegna. En er jarl varð þessa vîss, stefndi hann bændum til Hegrannessþings ok lét þar nokkura menn sverja konungi land. En Hrafn Oddsson kom eigi til Þórsnesþings, ok því kom Hallvarð ekki. Var þá skotit til alþingis. Drógu allir hinir stærstu menn í Fjörðum vestr stórflokka, er at leið þingstefnunni. Þeir sendu menn á fund sona Steinvarar ok Andrészona, at þeir skyldu ríða til þings með öllum aflu sínum fyrir austan Þjórsá. Þorvarð Þórarinsson hafði heitit at koma með Austfirðinga. Gizurr jarl kom til alþingis með miklu liði. Jarl flutti þá konungs mál bæði við Norðlendinga ok Sunnlendinga ok bað þá til með góðum orðum, en kallaði fjörráð við sik, ef þeir mælti í mót. Eftir þat var skipuð lögrétta, ok sóru flestir hinir beztu bændr ór Norðlendinga fjórðungi ok Sunnlendinga fjórðungi fyrir utan Þjórsá Hákonu konungi land ok þegna ok ævinligan skatt. Síðan reið jarl af þingi ok suðr í Laugardal ok hélt þar saman flokkinum um hríð. Sigvarð biskup ok Hallvarð riðu á Þverárþing. Gengu þá Vestfirðingar undir hlýðni. Sóru

fyrst Hrafn Oddsson, Sturla Þórðarson, Sighvatr Böðvarsson, Einarr Þorvaldsson, Vígfúss Gunnsteinsson ok þrír bændr með hverjum þeirra. Þrír bændr sóru fyrir Borgfirðinga. Þá höfðu allir Íslendingar gengit undir skatt við Hákon konung utan Austfirðingar frá Helkunduheiði ok til Þjórsár í Sunnlendinga fjórðungi.

Um sumarit eptir, er Hallvarðr kom 1262 út um sumarit (fyrra), var þingreið mikil norðan ór sveitum; fjölmenti Gizurr jarl mjök, ok reið Ásgrímr Þorsteinsson þá til þings með honum. Hrafn fjölmenti ok mjök vestan; reið með honum á þing Hallvarðr gullskór ok Einarr Vatnsfirðingr ok Vigfúss Gunnsteinsson, ok mundu þeir hafa sex hundruð manna. Gizurr jarl hafði eigi færa með því liði, er hann tók upp suðr, en átta hundruð manna. Var á því þingi svarðr skattr Hákonu konungi um allan Norðlendinga-fjórðung ok Sunnlendinga-fjórðung fyrir vestan Þjórsá; skattr var þá ok svarinn um allan Vestfirðing^a-fjórðung. Tólf menn sóru skatt í Norðlendinga-fjórðungi: Ásgrímr Þorsteinsson, Hallr tísti ok Guðríkr; ór Eyjafirði: Hallr af Möðruvöllum, Þorvarðr ór Saurbæ, Guðmundr frá Hrafnagili; ór Skagafirði: Geirr auðgi Þorvaldsson, Kálfr ok Þorgeirr Brandssynir; fyrir vestan Vatnsskarð: Bjarni á Auðkúlustöðum, Sigurðr ór Hvammi, Illugi Gunnarsson. Tólf menn sóru ok skatt ór Vestfirðinga-fjórðungi. Á því þingi sættusk þeir Gizurr jarl ok Hrafn; vóru þá trygðir veittar. Gizurr jarl gekk þar til, Hrafn ok Sturla son hans; tókusk þeir í hendr fyrir kirkjudurum á alþingi; var þar við Sigvarðr biskup ok Brandr ábóti Jónsson ok Sighvatr Böðvarsson ok Sturla Þórðarson. Dann vetr sat Hákon konungr í Niðarósi.

LÁRUS JÓHANNESSON

HÆSTARÉTTARLÖGMAÐUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni: Lárus

REYKJAVÍK, 16. sept. 1953
(Suðurgötu 4)

LJ/GJ

Hr. ráðherra

Bjarni Benediktsson

Dómsmálaráðuneytinu

Reykjavík

=====

Kæri Bjarni minn!

Til mín kom í dag Björn Jónsson, kennari frá Seyðisfirði, sem verið hefur ~~egg~~skeleggur kommúnisti og var frambjóðandi á móti mér á Seyðisfirði um eitt skeið.

Erindið var að leggja gott orð inn fyrir sig, ef hægt væri í sambandi við umsókn hans um kennarastöðu við Barnaskólann í Hafnarfirði. Kveðst hann hafa talað við Helga Eliasson, fræðslumálastjóra og hefði hann sagt sér, að hann mundi standa næstur þar við umsókn.

Ég hef kynnst Birni dálítið og af viðtölum við hann, þegar ég var fyrir austan í sumar og núna, sem kemur algjörlega heim við það, sem Theodór frændi minn, sagði mér, ~~þá~~ eru skoðanir Björns á stjórnmálum að stór breytast. Hann er að hverfa frá kommúnismanum og einmitt það að fara burtu frá Seyðisfirði er liður í að losna undan flokknum. Hann var kominn í ýmsar stöður hjá flokknum í sambandi við bæjarmálefni Seyðisfjarðar og eins og þú mannst frambjóðandi hans, og vissi ég að miklar tilraunir voru gerðar, til þess að hann byði sig fram fyrir flokksins hönd við síðustu kosningar, en hann hefur smátt og smátt verið að losa sig við þessi störf, sem honum hafa

verið falin á vegum flokksins síðast framboðið í sumar.

Ég held, að mér sé alveg óhætt að fullyrða, að hérna sé um alvarlega og sanna hugarfarsbreytingu að ræða og kemur það alveg heim við langt samtál, sem við Theodór frændi minn áttum í sumar við Björn.

Björn er mjög fróður maður, og veit ég ekki betur, en að kennsla hans hafi líkað vel á Seyðisfirði og að menn séu sammála um, að hann sé góður kennari alveg án tillits, hvar í flokki þeir eru.

Þetta vildi ég láta þig vita, til athugunar, þegar málið kemur til þinna kasta.

Með kærri kveðju.

Þinn,
Lárus Jóhannesson

LÁRUS JÓHANNESSEN

HÆSTARÉTTARLÖGMAÐUR

Símar: 4314 - 3294. Símnafni: Lárus

REYKJAVÍK, 16. sept. 1953

(Suðurgötu 4)

LJ/GJ

Hr. ráðherra

Bjarni Benediktsson

Reykjavík

=====

Kæri Bjarni minn!

Sveinn Snorrason, fulltrúi hjá bæjarfógetanum í Vestmannaeyjum, sonur Snorra,æskuvinar míns, Lárussonar, hringdi til mín í gærkvöldi og sagðist hafa frétt, að Einar Pétursson, fulltrúi væri að fara frá sakadómara og bað mig um að vera sér hjálplegur, ef ég gæti við það, að hann fengi stöðuna. Eg hef átt tal um þetta við sakadómara og í samráði við hann skrifa ég þér þessar línur.

Sveinn Snorrason er þrjúðilega myndarlegur piltur, vel gefinn og ábyggilegur í alla staði. Eg þekki hann vel frá því að hann var í skóla hér, og hann var á skrifstofunni hjá mér þann tíma, sem hann átti að vera á skrifstofum hér í bænum og eftir að hann lauk prófi, fékk ég hann sem sérstakan dugnaðar mann til þess að aðstoða mig við prentsmiðjuna og var hann þar þangað til hann fór til Vestmannaeyja. Hann hefur gott lögfræðispróf og get ég mælt með honum í alla staði sem ágætis pilti og duglegum og ágætum sjálfstæðismanni eins og hann á sett til í báðar ættir.

Með kærri kveðju.

Þinn,

Lárus Jóhannesson.

Ref: 1.R.3.

3 samrit

, 26. okt. 1953.

Nr. 832
Greiðsla vegna Bjarna
Benediktssonar, dómsmálaráðh.

Sendiráðið leyfir sér að skýra hinu háa
ráðuneyti frá, að samkvæmt beiðni herra dómsmálaráðherra
Bjarna Benediktssonar hefur það innt af hendi £10-14-9d.
greiðslu vegna ráðherrans.

Upphæðin, £10-14-9d., hefur verið færð
ríkisjóði til gjalda á reikningi 3. ársfjórðungs þessa
árs.

Viðurkenning fyrir greiðslunni verður
send heim með ársfjórðungereikningnum.

Signature of Björn Þ. Jónsson

Greitt til utanríkisrn.	kr. 500.00	
Andvirði £10:14:9		kr. 490.63
Mismunur endurgreiðist hér með		- 9.37
	kr. 500.00	kr. 500.00

Utanríkisráðuneytið,
Reykjavík.

TØNNES ANDENÆS
AKADEMISK FORLAG

OSLO, DEN 13. okt. 1953.
UNIVERSITETETS MIDTBYGNING
TELEFON 42 50 28 - 41 11 08
KARL JOHANS GATE 47

Jrn.293/TA/KS.

Kjære minister Bjarni Benediktsson:

Her er den engelske utgave av grunnloven som
Geir Hallgrimsson nevnte hos Dem.

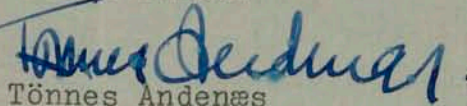
Vil De være så elskverdig å la ministeriet sende
meg:

4 eksemplarer av
Stjórnarskrá
Lög um Rosningar til Althingis
Thingköp Althingis.

Jeg vil gjerne ha eksemplarene til et par bibliotek på
Universitetet i Oslo samt til meg selv.

Hjertelig takk for all den vennlighet De viste
meg i sommer.

Beste hilsen

Tønnes Andenæs

Vedlegg.

Reykjavík, den 16. november 1953.

Hr.
TÖNNES ANDENÆS,
Akademisk Forlag,
Karl Johans Gate 47,
O S L O.

Kære Hr. Andenæs:

Jeg takker Deres brev af 13. oktober samt den
tilsendte udgave af grundloven, og mindes med glæde vor
samtale fra i sommer.

Jeg har i en separat pakke tilsendt Dem de
skrifter som De ønskede, i fire eksemplarer hver.

Med tak og hilsen

Deres,

(Bjarni Benediktsson)

AKADEMISK FORLAG

NORWEGIAN ACADEMIC PRESS

Kulturminister Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

UNIVERSITETET — KARL JOHANSGT. 47,
OSLO

UNIVERSITETETS STUD.KONT. TLF. 41 11 08 - 42 50 28

FORLAGSJEF: TØNNES ANDENÆS

FASTE STYREMEDLEMMER:

LEGE JON GLØMME - PROF. DR. JUR. JOHS. ANDENÆS

KONTORSJEF ERLING FJELLBIRKELAND

STUD. PHILOL. JON STENKLEV

DERES BREV:

DERES REF.:

VÅR REF.: 396/TA/KS.

Kjære herr Bjarni Benediktsson:

Hjertelig takk for de skriftene jeg fikk til-
sendt av Dem for en tid siden.

Bøkene er distribuert videre til folk som har
spesiell interesse av å ha dokumentene.

Mange takk for Deres hjelp.

god júl!

Deres,

Tønnes Andenæs

Tønnes Andenæs

Oslo, den 10. des. 1953.

Tóth málið upp við Dr. Odd.

En þú miltun eru sigr
horfur á, einis og salis slanda
að unnt sé að þessa
væðun áfram: Heiðræði Samborgari!
miltun.

Reykjavík 3/11 '53.

Þ. Vegna Heiðræðni minnar og óframferni
Lík ég það ráð að skrifa þér nokkrar
líkur, ef það gæli orðis til úr-
lausnar minni málaástand.

Eg er að hugsa um að selja um
ínnflutningsleiði á nýjum bíl
„Dagde bíl“ en vilandi þyrri fram
að svarið verður neitun, nema annara
áhrifa komi til.

Hú var það svo þyrri 12 á um
síðan að mér hugkvæmdist að skipta
um aðvinnuhalli. Þú ég hafði þá
verið annara þjórn fól unglingsá um
að mestuleiti. Þú var það sem ég sotti
um bíl til þá verandi ráðherra
Jakobs Máltes. sem hafði úthlun þessra
á hendu, en þegar ég var að verða von-
svikinn á lofordum Jakobs. voru
það þín orð sem réðu úrslutum
í þú máli, og hefi ég aldrei þengið
saktisfari til að þakka þér einis og
verabast. En hugastar mill þessur
á tíð veris hlukk til þín síðan

enda marL annað komið til.

Þú hefur þessi bil verið mitt
advinnuleki í öll þessi ár en nú
er svo komið, að hann tekur til sín
í veðhald allan minn ágöða.

En á gamalsaldri get ég ~~eg~~ ekki
hugsað til að breyta til meðadvinnu
þess vegna er þetta mjög mikil
hagsmunna mál fyrir mína afkomu
að ég sekji um þessa legund
er vanafesta og margra ára vænsla

Hvernig svo sem þú tekur þessari
mála leilan minni, þið ég þeg
á einhverjum hátt að láta mig
mig veita, hvort ég má standa
sludnings, eð ekki.

Frekari mála lenging þinot meir
öþöf

mið bestu kveðju

Pétur Jóhannesson
Eskihlíð 15

Reykjavík, 22. október 1953.

Góði vinur.

Ég þakka þér kærlega fyrir síðast. Efni þessa bréfs er þó eigi eingöngu það, heldur að biðja þig um að útvega og senda mér sem fyrst samning U.S.A. og Grikkja um varnarstöðvar í Grikklandi. Frá samningnum er sagt í New-York Times 13. október, að því er ég hygg, og sýnist hann eftir þeirri frásögn mun óhagstæðari en okkar samningur.

Með bestu kveðjum.

Systkini hafa erfð saman jörð er verið hefir í ætt þeirra lengur en tíma þann, sem til er skilinn í VII. kafla: Um ættarjarðir, í lögum 116/1943. Hið yngsta systkinanna, eini bróðir nokkurra systra, hefir setið jörðina en ósamkomulag er nú um greiðslu jarðarafgjalds.

Ekki liggja fyrir upplýsingar um það hvernig ábúð bróðurins er til kominn eða um skilmála fyrir henni.

Sú kvöð er á sölu ættarjarða (er verið hafa í eign ættar a.m.k. 75 ár) að þær má ekki selja frjálstri sölu fyrr en þær hafa verið boðnar ættmönnum (allt í 3. lið) til kaups fyrir fasteignamatsverð að viðbættu matsverði viðbótar frá síðasta fasteignamati.

Í lögnum (28.gr.) segir: Nú vill eigandi ættarjarðar, samkv. a-lið 26. gr., selja jörðina og skal hann þá fyrst bjóða hana niðjum sínum til kaups og ábúðar, systkinum sínum og afkomendum þeirra ----- o.s.frv.

Ekki er í ákvæðunum um ættarjarðir úr því skorið í hverri röð ættmenn skuli fá aðgang að kaupnum að öðru leyti en því að ætla verður að niðjar gangi fyrir og síðan systkini og afkomendur þeirra en loks fjarskyldari ættmenn. Er augljóst að eiganda muni ætlað visst valfrelsi milli ættmanna innan þessara flokka, Hinsvegar eru engar reglur settar um viðhorfin þegar samerfingjar vilja selja. Verður þó að telja að sömu reglur gildi þá um forgangsrétt ættmanna og sölukjör hvort heldur samkomulag er um sölu eða sala verður óhjákvæmleg svo sem annars er um slit sameigna, vegna ósamkomulags um nýtingu ættarjarðar.

Hinsvegar eru vandfundnar reglur um forgangsroð ættmanna um fram það sem að framan segir. Er þar eyða í löggjöfinni sem fylla verður út. Sýnist ekki annað fært en að beita analogískt reglum 20. gr. laganna um ráðstöfun ættaróðals er eins stendur á. Samkv. því færi kauprétturinn eftir aldri barnanna. Er þó ekki óeðlilegt að ráðstöfun á ábúðinni komi að verulegu leyti sem ákvörðun um slíka ráðstöfun þannig að ábúðarhafi verði talinn hafa forgangskauprétt, sbr. að gert er ráð fyrir (í niðurl. 29. gr. laganna) að sömu reglur gildi í leiguábúð ættarjarðar, að því leyti að ættmenn hafi forgang eftir reglum 28. gr. laganna, sem áður er lýst. (Skal þess getið að leigukjör eru einnig lögbundin, sbr. 29.gr. niðurl. sbr. 35. gr. laganna, 3% af fasteignamatsverði). Mundi oft felast

í byggingunni óbein yfirlýsing um vilja til slíkrar ráðstöfunar, en auk þess er ábúð almennt ætlað að standa um óákveðinn tíma, nema eitthvað sérstakt komi til en eins og áður segir liggja ekki fyrir upplýsingar um þær sérstöku aðstæður er fyrir hendi kunna að vera um byggingu jarðarinnar upphaflega.

Reglur laga 116/1943 um ættaróðal skipta hér (að öðru en hugsanlegri analogiu) ekki frekar máli.

26. 8. 1953. *P.M.*

CHAMBERS OF
GUDMUNDUR GRIMSON
ASSOCIATE JUSTICE

State of North Dakota
SUPREME COURT
BISMARCK

Nov. 25, 1953.

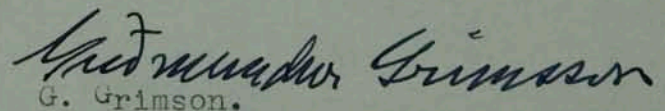
Hon. Bjarni Benediktsson,
Minister of Justice,
Reykjavik, Iceland.

Dear Friend:

I thank you very much for your message of well wishes on my 75th. birthday. I felt very pleased and honored to be remembered so well. I have always felt proud of my nationality and the messages I have received on my birthday made me feel more so than ever.

Best regards and best wishes.

Sincerely,

G. Grimson.

GG/dw

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

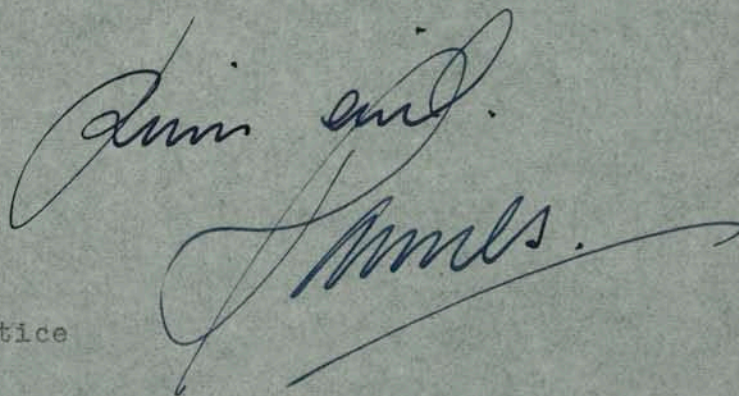
December 17, 1953

Dear Bjarni:

With reference to my recent letter, I am enclosing herewith a package and bill from the American Beaver Jewelers. You will notice that I obtained a discount from the retail price of 33-1/3%.

I sincerely hope your wife will like what I bought.

Very best wishes from Elin and myself to you and Sigridur

A handwritten signature in cursive script, reading "Hannes Kjartansson". The signature is written in dark ink and is positioned to the right of the typed address.

Honorable Minister of Justice
Bjarni Benediktsson
Reykjavik, Iceland

American Beaver

JEWELERS

DIAMONDS, WATCHES, NOVELTIES

66 NEW STREET

NEW YORK 4, N. Y.

1 Set Kresmentz Neck lace
and Earrings at 33.60

les special Discor 11.20

net 2 \$22.40

Sjálfstæðisfélag Húsavíkur.

Húsavík 9. nóv. 1953

Heiðraði flokksbróðir !

Vér viljum tjá yður, að undanfarið hefir verið unnið að undirbúningi að hitaveitulögn frá Hveravöllum í Reykjahverfi til Húsavíkur undir yfirumsjón herra Gunnars Böðvarssonar verkfræðings forstöðumans Jarðborunardeildar ríkisins, og hefir Gunnar lofað að áætlun um rekstur og stofnkostnað liggi fyrir 15. nóv. n.k., og er þá ætlunin að leggja málið í frumvarpsformi fyrir hið háa Alþingi.

Hér í héraði er einhuga áhugi fyrir þessu velferðarmáli, sem ekki er einungis velferðarmál vort, heldur allrar þjóðarinnar, þarsem hér er um stórkostlegan gjaldeyrissparnað að ræða.

Húsavíkurbær er búinn að leggja í mikinn kostnað við undirbúning þessa máls, og nú í haust munu verkfræðilegar athuganir kosta um 50 þúsundir króna, og er enn eftir að leggja fram mikið fé í undirbúning.

Þarsem vitað er að sjálfstæðismenn hafa fremur öðrum haft forustu í hitaveitumálum Íslendinga, þá leyfum vér oss að snúa oss til yðar, og beiðast velvildar og stuðnings yðar þessu máli til framdráttar, þegar það kemur fyrir hið háa Alþingi.

Með flokkskveðju.

Stjórn Sjálfstæðisfélags Húsavíkur.

Am. Kristjánsson
Stjórn B. Snædal

Herra alþingismaður Bjarni Benediktsson ráðherra,

Reykjavík